

DET KONGELIGE OLJE- OG ENERGIDEPARTEMENTET

KONTOR: EINAR GERHARDSSENS Plass 1 - TLF. 22 24 90 90 - TELEFAX 22 24 95 65

POSTADRESSE: POSTBOKS 8148 DEP., 0033 OSLO - TELEKS 21486 OEDEP N

Steinar Svennungsen
Rødtvedtveien 30
0955 Oslo

Deres ref

Vår ref. (bes oppgitt ved svar)
OED 98/1477 EV MM

Dato
24.11.1998

KLAGE PÅ VEDTAK OM BEREGNING AV ANLEGGSBIDRAG

Steinar Svennungsen har i brev av 02.02.98 påklaget Norges vassdrags- og energidirektorats (NVEs) vedtak av 29.01.98 i tvist mellom Svennungsen og Larvik og Lardal Everk DA (LLE) om størrelsen på anleggsbidrag ved nettilknytning av hytte ved Skjærsjø. Olje- og energidepartementet fikk klagesaken oversendt fra NVE 19.03.98. Departementet viser også til brev fra Svennungsen av 05.06.98, 02.07.98 og 15.09.98, samt tidligere korrespondanse mellom Svennungsen, LLE og NVE.

NVEs vedtak er fattet i medhold av forskrifter om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi, fastsatt ved Kronprinsregentens resolusjon 07.12.90 og Kongelig resolusjon 10.12.93 med hjemmel i lov 29.06.90 nr 50 om produksjon, omforming, overføring, omsetning og fordeling av energi mm (Energiloven). Etter forskriftenes § 4-4 b, siste ledd er NVE gitt myndighet til å treffe avgjørelser ved uenighet om vilkår om forståelsen av beregningsmåten for overføringstariffer og kapasitet.

Partenes anførsler

Svennungsen viser til at det er tre hytter, inklusive hytta til Svennungsen, som planlegger å knytte seg til LLEs nett. Svennungsen ønsker å betale et lavere anleggsbidrag enn de to andre hytteeierne. Hans hytte ligger nærmest nettstasjonen og koster dermed mindre å knytte til overføringsnettet. Svennungsen klager på LLEs praksis for beregning av anleggsbidrag. LLE bør kompensere ham for ventetiden ved en reduksjon av anleggsbidraget. Svennungsen viser til korrespondanse over 17 år.

LLE opplyser i brev av 15.10.97 og 29.10.97 at tilbudet om tilknytning er basert på at alle de tre hytteeierne betaler det samme i anleggsbidrag. I følge LLE er dette

vanlig praksis. Den begrunnes med at det ofte er tilfeldig hvor nettstasjoner plasseres. Når det gjelder det konkrete tilfellet ved Skjærstjø vurderte LLE flere alternativ, blant annet et hvor Svennungsens hytte hadde blitt liggende lengst fra nettstasjonen. Svennungsen ville da måtte betale det høyeste anleggsbidraget. LLE vil ikke påta seg ansvaret for Svennungsens lange ventetid for å få nettilknytning. Tilbudet fra LLE av 15.10.97 står derfor fast.

NVEs vurdering

I forskrift til energiloven § 4-4 b, 3. ledd står det at: «*Norges vassdrags- og energiverk gir nærmere retningslinjer for beregning av overføringstariffene.*» Tvisten mellom Svennungsen og LLE ble innklaget for NVE i oktober 1997. I de daværende gjeldende retningslinjer (av oktober 1995) var det ikke egne bestemmelser for anleggsbidrag. NVE har derfor vurdert tvisten i forhold til de øvrige relevante bestemmelser i forskrift til energiloven § 4-4 b, «Overføringskapasitet og overføringstariffer».

NVE anser det som rimelig at det spesielt i distribusjonsnettene foretas en del gjennomsnittsbetraktninger ved fastsettelsen av overføringstariffene. NVE aksepterer også at gjennomsnittsbetraktninger blir lagt til grunn ved beregning av anleggsbidrag i konsentrerte områder som feks boligfelt, hyttefelt osv. Å differensiere anleggsbidraget i forhold til plasseringen av en nettstasjon synes ikke riktig, blant annet på grunn av at det ofte er tilfeldig hvor disse stasjonene blir plassert. For at NVE skal gripe inn overfor netteiere med omtalte praksis må det derfor påvises at det er forekommet brudd på forskriftens bestemmelse om at konsesjonær (netteier) ikke må diskriminere brukere av nettet.

At LLE i denne saken har fastsatt lik pris for tre hytter i et relativt konsentrert område er etter NVEs vurdering akseptabelt dersom LLEs praksis også innebærer at like tilfeller ellers behandles likt. NVE har ikke grunnlag for å mene at LLE driver forskjellsbehandling av kunder.

Når det gjelder spørsmålet om reduksjon av anleggsbidrag på grunn av lang ventetid, er dette i utgangspunktet ikke regulert i NVEs regelverk. I forskriftens § 4-4 b, 7. ledd heter det: «*Ved uenighet om vilkår eller ved tvist om beregningsmåten for overføringstariffer og kapasitet, treffes avgjørelse av Norges vassdrags- og energidirektorat.*» NVE finner at spørsmålet om redusert anleggsbidrag på grunn av lang ventetid faller utenfor «tariffer og vilkår» som NVE kan avgjøre tvister om.

Departementets vurdering

Innledningsvis vil departementet påpeke at et forvaltningsorgan ikke har noen plikt etter forvaltningsloven § 25 til å imøtegå alt en part har anført. Departementet vil ta for seg Svernungsens anførsler ut fra sakens viktighet og det som ellers er nødvendig for å begrunne avgjørelsen i saken.

Departementet er enige med NVE i at det i konsentrerte områder kan legges til grunn at netteier fastsetter anleggsbidrag med utgangspunkt i gjennomsnittsbetraktninger. I denne aktuelle saken er det tre hytter som ligger samlet innenfor et relativt konsentrert område.

Departementet har ikke funnet grunnlag for å kunne legge vekt på lang ventetid ved avgjørelsen av klagesaken.

Departementets vedtak

Departementet er kommet til at NVEs vedtak av 29.01.98 skal stadfestes.

Departementets avgjørelse er endelig og kan ikke påklages, jf. forvaltningsloven § 28 første ledd annet punktum.

Etter fullmakt

Per Håkon Høisveen

Kjell M. Grotmol

Kopi:
Norges vassdrags- og energidirektorat
Larvik og Lardal Everk DA